Damián Gunár

Rok narodenia: 2014

Základná škola Blatné Remety č. 98

3. miesto v kat. I.A

Krásy prírody v mojom okolí

(Rozprávanie)

Máme štyri ročné obdobia. Každé obdobie je pekné. Má svoje čaro. Je to tak. Som o tom presvedčený. Veľa času trávim spolu so svojimi rodičmi a mladším bratom v prírode. Mám ju rád. Ešte radšej ju pozorujem. Tak je to aj v tomto ročnom období. V období jesene v našom kraji, kde bývam. Je to na východe Slovenska. Je to kúsok od mesta Sobrance. Keby ste videli, ako je tu krásne! Ako som zažil túto krásu ja? O tom vám teraz porozprávam.

Zavčas ráno mňa aj môjho brata zobudili slnečné lúče babieho leta. Prenikli cez okno do našej detskej izby. Pohladili nás po tvári. Boli jesenné prázdniny. Obloha bola ožiarená slnkom. Určite bude pekne celý deň. Bolo by škoda ostať doma. Vyskočili sme z postele. Potom sme sa umyli. O niekoľko minút sme boli v kuchyni. Dnu nakukol dedko. Čakal, kým sa naraňajkujeme. Počul, ako sa zhovárali moji rodičia o tom, že dnes pôjdeme na výlet. Kde? Na Morské oko. On chce ísť s nami. Samozrejme aj s babkou. A tak ja, môj brat a rodičia sme sa vychystali. Podobne aj babka s dedkom. Nasadli sme do áut a išlo sa. Hore sme kráčali po cestičke. V lese bolo príjemne. Štebot vtákov už nebolo počuť. Les stíchol. Bol október. Les bol odetý do krásnych farieb. Okolo cesty boli stromy. Mali farebné listy. Nechýbala žltá, hnedá, červená, oranžová ani zelená farba. Listy zo stromov opadávali. Poletovali vo vzduchu. Pofukoval vietor. Tancovali sem a tam. Ľahučko padali na zem. Zem zakryli farebnou perinou. Listy šuchotali pri každom našom kroku. Vonku bol čerstvý, studený vzduch. Ten sme dýchali. Sem tam nás pošteklil v nose. Neďaleko nás tiekol bystrý potôčik. Hneď sme sa k nemu rozbehli. Pozorovali sme ho. Pozerali sme, ako si len tak tečie lesom. Voda v ňom bola studená. Bol tam aj malý vodopád. Pod vodopádom sa voda penila. Bola sfarbená do biela. Kvapôčky vody dopadali na hladinu a vyskakovali do výšky. Potom sme pokračovali ďalej v ceste. Prišli sme k Morskému oku. To nás hneď očarilo. Morské oko bolo obklopené stromami. Aj tu mali stromy farebné šaty. Miestami sa voda Morského oka ligotala. Dotyk slnečných lúčov sa zrkadlil na hladine. Voda bola priezračná, čistá. Taká čistá, že sme pozorovali, ako v nej plávajú ryby. A možno sú tam aj raky. Niekedy boli. Morské oko sme obišli dookola. Tú krásu by ste mali vidieť a zažiť. Domov sme sa vrátili, keď sa stmievalo. Na oblohe bolo vidieť, ako zapadá slnko. Okolo neho bolo červené zore. Ale aj tak sme v diaľke po ceste videli Zemplínsku šíravu, Vihorlat a stádo utekajúcich srn. Videli sme aj blikotajúce svetielka zapálených sviečok na

cintorínoch. Doma na dvore nás privítala vôňa rozkvitnutých chryzantém a blikajúce svetielka svetlonosov.

Som rád, že ma rodičia zobrali na takýto výlet. Bol nádherný. Ostanú mi krásne spomienky. Budem naňho dlho spomínať. Aj vy navštívte Morské oko. Zažijete tie najkrajšie chvíle v krásnej prírode. Ostanú vám dlho v mysli, aj vo vašom srdci.